

Bestemmingsplan Malieveld

(Vastgesteld bij raadsbesluit 70, d.d. 11 juni 2009)

Inhoudsopgave

Toelichting	3
Hoofdstuk 1 Inleiding	4
1.1 Algemeen	4
1.2 Ligging plangebied	4
1.3 Ligging in groter verband	4
1.4 Vigerende bestemmingsplannen	5
1.5 Leeswijzer	5
Hoofdstuk 2 Beschrijving van het plangebied	6
2.1 Ontstaansgeschiedenis	6
2.2 Bestaande situatie	7
2.3 Archeologie	7
2.4 bodem	7
2.5 Aanwijzing tot rijksbeschermd stads- en dorpsgezicht	8
Hoofdstuk 3 Beleidskader	9
3.1 Ruimtelijk beleid	9
3.2 Groen	11
3.3 Verkeer en parkeren	12
Hoofdstuk 4 Milieubeleid en milieukwaliteiten	14
4.1 Algemeen	14
4.2 Bodem	14
4.3 Water	15
4.4 Luchtkwaliteit	17
4.5 Geluid	17
4.6 Externe veiligheid	17
4.7 Natuur en landschap	17
Hoofdstuk 5 Planbeschrijving	19
Hoofdstuk 6 Economische uitvoerbaarheid	20
Hoofdstuk 7 Juridische aspecten	21
7.1 Inleiding	21
7.2 Inleidende regels	21
7.3 Bestemmingsregels	21
7.4 Algemene Regels	22
7.5 Overgangs- en slotregels	22
Regels	24
Hoofdstuk 1 Inleidende regels	25
Artikel 1 Begrippen	25
Artikel 2 Wijze van meten	28
Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels	29
Artikel 3 Groen	29
Artikel 4 Waarde-Archeologie	31
Hoofdstuk 3 Algemene regels	32
Artikel 5 Anti-dubbeltelregel	32
Artikel 6 Algemene gebruiksregels	33
Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels	34
Artikel 7 Overgangsrecht	34
Artikel 8 Slotregel	35

Toelichting

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Algemeen

Het onderhavige bestemmingsplan voorziet in een bestemmingsregeling voor het Malieveld. Het bestemmingsplan is opgesteld op grond van de volgende overwegingen:

1. Het gebied is aangewezen als (rijks)beschermd stads- en dorpsgezicht. Het Malieveld is samen met de Koekamp aangewezen bij besluit van 27 november 1972 (bij dit besluit werd tevens de bebouwing aan de Prinsessegracht en de Koninginnegracht als zodanig aangewezen; zie kaart S10561). De aanwijzing van het Haagse Bos heeft plaatsgevonden bij besluit van 6 september 2003 (zie kaart S 10559). Ingevolge het bepaalde in artikel 36 van de Monumentenwet dient de gemeenteraad ter bescherming van een beschermd stads- en dorpsgezicht een bestemmingsplan vast te stellen.
2. Het plangebied is tevens een zogenaamde 'witte vlek' (een gebied waarvoor nog geen bestemmingsplan geldt). Op 14 december 2006 heeft de gemeenteraad een motie aangenomen waarin wordt verzocht ten behoeve van alle "witte vlekken" binnen de gemeentegrenzen een voorbereidingsbesluit te nemen met als uitgangspunt daarbij, dat binnen de werkingssfeer van het voorbereidingsbesluit (twee jaar) de beschermingswerking van het voorbereidingsbesluit wordt overgenomen door dat van een ontwerp-bestemmingsplan. Op 29 maart 2007 (rb 39) heeft de gemeenteraad voor deze gebieden een voorbereidingsbesluit genomen.

Met het thans voorliggende bestemmingsplan wordt enerzijds gevolg gegeven aan de wettelijke verplichting om een bestemmingsplan te maken, dat een waarborg vormt voor het behoud van het beschermde stadsgezicht, anderzijds wordt daarmee een juridisch-planologisch kader geschapen daar waar thans slechts de stedenbouwkundige bepalingen van de bouwverordening gelden.

Het bestemmingsplan heeft tot doel de bestaande waarden, kwaliteiten en kenmerken van het plangebied te beschermen en is daarom conserverend van aard. Het plan bestendigt de bestaande situatie. Er is daarom gekozen voor een consoliderend, gedetailleerd plan.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied omvat het Malieveld. Het Malieveld is een groot open veld nabij het Centraal Station, waarop al van oudsher grote evenementen en demonstraties worden gehouden. Het plangebied wordt begrensd door de Boorlaan, de Koningskade, de Boslaan en de activiteitenstrook met de skatebaan en het poffertjesrestaurant.

1.3 Ligging in groter verband

Het plangebied maakt deel uit van een groter groengebied, dat naast de Koekamp en het Haagse Bos tevens het gebied Marlot-Reigersbergen omvat, dat eveneens als rijksbeschermd stads- en dorpsgezicht is aangewezen. Dit gebiedsdeel is eerder al opgenomen in een bestemmingsplan. Het plangebied ligt tevens in de nabijheid van het centrum.

De hoofdstructuur van Den Haag is gebaseerd op de strandwallen. Hierdoor is de structuur van de stad opgebouwd uit lijnen evenwijdig en loodrecht op de kust. Ook het Haagse Bos, de Koekamp en het Malieveld voegen zich in deze structuur. Deze lijnen verbinden het gebied ook met het centrum, de omliggende wijken en met het buitengebied. De rechthoekige structuur van de Benoordenhoutseweg en de Bezuidenhoutseweg, de Laan van Nieuw Oost-Indië, de Koningskade en de Korte Voorhout vormen lijnen die het gebied begrenzen.

Het groengebied is door de groei van de stad geleidelijk centraal in de stad komen te liggen en vormt een groene long tot in het centrum van Den Haag. Het stedelijk gebied er om heen bestaat hoofdzakelijk uit woongebieden. Aan de kant van het centrum liggen de kantoor- en woongebieden en het Centraal Station.

1.4 Vigerende bestemmingsplannen

Op het plangebied zijn slechts de stedenbouwkundige bepalingen van de Bouwverordening van toepassing.

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 zijn de ontstaangeschiedenis en de bestaande ruimtelijke en functionele structuur van het Malieveld beschreven. Hoofdstuk 3 gaat in op het vigerend beleidskader en hoofdstuk 4 op het milieubeleid. In hoofdstuk 5 wordt een beschrijving van het plangebied gegeven. In hoofdstuk 6 worden de economische uitvoerbaarheid en het kostenverhaal verantwoord conform de eisen ex afdeling 6.4 Wro. De juridische aspecten van het plan staan tenslotte in hoofdstuk 7 centraal.

Hoofdstuk 2 Beschrijving van het plangebied

2.1 Ontstaansgeschiedenis

2.1.1 Ontstaansgeschiedenis gebied Koekamp-Malieveld-Haagse Bos

De geschiedenis van het gebied Koekamp-Malieveld-Haagse Bos laat zich in vogelvlucht als volgt beschrijven. Ooit vormde het Haagse Bos onderdeel van een duinbos, dat zich in de vroege middeleeuwen op de strandwallen en strandvlakten langs de Nederlandse kust uitstrekte. Het was een aaneengeschakelde "wildernisse" gelegen op geestgronden aan de voet van de duinen, met bossen afgewisseld door veenachtige poelen. Het deels moerassige, deels heuvelachtige bos, toen "die Houte" genoemd, was zeer wildrijk. Bij de graven van Holland was het een geliefd jachtterrein, lang voordat van de nederzetting "Die Haghe" sprake was. Zonder het wildrijke bos was hier waarschijnlijk geen grafelijke residentie ontstaan.

Rond het jaar 1230 kocht graaf Floris IV van Dirk van Wassenaar de Hof van Vrouwe Meilindis en de daarbij behorende goederen. Deze hof lag op de plaats van het huidige Binnenhof. In de 13e eeuw liep het bos door tot het Voorhout, zoals de naam ook aangeeft. De boszoom werd gevormd door de Korte Voorhout, Korte Vijverberg en de Houtstraat.

De actieve zorg voor het bos, dat in omvang door uitbreiding van de grafelijke burcht steeds verder werd teruggedrongen, begon onder Filips de Goede, die in 1434 één van de eerste opzichters aanstelde. Om het jachtbos als jachtterrein te beschermen werden er sloten omheen gegraven en werden de wegen er naar toe met hekken afgesloten.

Voor het dagelijks onderhoud zorgden bosarbeiders, die zich voornamelijk belastten met de aanplant van jong groen. Dit werd bekostigd uit de verkoop van de op open plaatsen gestoken turf en door storm gevelde bomen.

Aan de Haagse zijde bevond zich een met hekken afgesloten grasland voor het weiden van vee, de Koekamp.

2.1.2 Ontstaansgeschiedenis Malieveld

Het Malieveld was van oorsprong een speelveld voor het z.g. "Maliespel", een oud spel, waarbij een bal met en gekromd slaghout wordt geslagen over een vlakke baan, in de richting van een paal aan het eind daarvan met de bedoeling die te raken.

Sinds het begin van de 18e eeuw was het Malieveld een met bomenrijen omzoomd exercitieveld. Deze bestemming bleef tot 1907, het jaar waarin de Haagse schutterij werd opgeheven, ongewijzigd.

2.1.3 Historische bebouwing

Bij het Malieveld heeft in het verleden paviljoen 't Wachtje gestaan bij het Malieveld, op de plaats waar thans het Malieveldpaviljoen is gelegen. (Poffertjeskraam).

Het Wachtje, een neo-klassiek gebouwtje, dat oorspronkelijk dienst deed als grenadierswacht, maar later ook dienst deed als café, is in 1948 afgebroken. Op het Malieveld zelf en dus binnen het plangebied bevinden zich geen gebouwen van historische waarde.

2.1.4 Meer recente bebouwing

In 1982 is paviljoen het Malieveld opgericht, dat als poffertjesrestaurant dienst doet. Dit paviljoen bevindt zich echter net buiten de grenzen van onderhavig plangebied en maakt onderdeel uit van bestemmingsplan Koekamp-Haagse Bos.

Bovengronds bevindt zich geen (permanente) bebouwing op het Malieveld. Ondergronds bevindt zich een parkeergarage.

2.2 Bestaande situatie

Zoals hiervoor reeds aangegeven is het groengebied door de groei van de stad geleidelijk in de stad komen te liggen en vormt een groene long tot in het centrum van Den Haag.

Het Malieveld, de Koekamp en het Haagse Bos vormen vanuit de historische context één geheel. In de loop der tijd heeft een deel daarvan het karakter van een stadspark gekregen. Door de ligging heeft het gebied een belangrijke functie als groengebied voor het centrumgebied en de omliggende woonwijken.

Door de ligging nabij het Centraal Station en de aanwezigheid van grote ontsluitingswegen is het gebied goed bereikbaar met het openbaar vervoer en de auto.

De ontsluitingswegen zijn van groot belang voor de bereikbaarheid van Den Haag. Door de toename van het autoverkeer en de slechte oversteekmogelijkheden zijn het echter ook barrières voor fietsers en wandelaars, die in het gebied willen recreëren.

2.3 Archeologie

Het bestemmingsplangebied is in zijn geheel gelegen op een strandwal die niet door latere overstuivingen met Jong Duin overdekt is. Strandwallen zijn voor onze (verre) voorouders altijd geschikte plaatsen geweest om zich te vestigen. Dat was voor deze strandwal zeker vanaf ca. 1500 v. Chr. het geval. Er zijn dan ook op deze strandwal meerdere malen resten aangetroffen die op bewoning van lang geleden kunnen duiden.

Bij de bouw van de Malieveldgarage zijn in de bovengrond scherven van inheems-Romeins aardewerk aangetroffen, die mogelijk wijzen op bewoning ter plekke in de Romeinse tijd. De kans dat daarvan nog resten aanwezig zijn is niet onaanzienlijk. Dat heeft te maken met het feit dat het plangebied, met uitzondering van de parkeergarage, verhoudingsgewijs ongerept is gebleven.

Voor wat betreft de historische tijd is er nauwelijks archeologische potentie. Vanaf de middeleeuwen hebben er namelijk voor zover bekend geen gebouwen van enige importantie gestaan.

Aangezien de kans op archeologisch waardevolle vondsten binnen het plangebied groot is, heeft het gebied, met uitzondering van de parkeerkelder, de dubbelbestemming "Waarde-Archeologie" gekregen. In de regels is in het bijbehorende artikel een aanlegvergunningstelsel opgenomen.

2.4 bodem

Het plangebied is gelegen in het Haagse bos. Het gebied wordt grofweg begrensd door de Koningskade, Zuid-Hollandlaan, Boslaan en de Koekamp. In 1594 zijn de duinen ter plaatse afgegraven en ontstond het huidige grasveld. Dit veld heeft altijd een recreatieve functie gehad. Er heeft nooit bebouwing op plaats gevonden. Het veld was eerst groter, maar is in 1705 ingekort ten behoeve van de uitbreiding van Den Haag.

In de direct omgeving en ter plaatse van het plangebied hebben geen bedrijven met bodembedreigende activiteiten hun vestiging (gehad). Tevens zijn er geen ondergrondse tanks in het plangebied bekend.

Op een klein deel van het plangebied is in 1986 een bodemonderzoek uitgevoerd in verband met de aanleg van een parkeerplaats. Er zijn verder geen bodemonderzoeken in het plangebied uitgevoerd. Tevens zijn er geen gevallen van ernstige bodemverontreiniging in het plangebied bekend.

Uit de bodemkwaliteitskaart van de gemeente Den Haag blijkt dat de grond (0-2,0 m-maaiveld) in het plangebied gemiddeld matig verontreinigd is met lood, zink en PAK (teerachtige stoffen) en licht verontreinigd met cadmium, koper en kwik. Het plangebied kan derhalve geheel als verdacht worden aangemerkt. In het plangebied is geen grondverzet mogelijk op basis van de bodemkwaliteitskaart. Aangezien het bestemmingsplan echter geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt, bestaat er geen noodzaak tot het doen van nieuw bodemonderzoek.

2.5 Aanwijzing tot rijksbeschermd stads- en dorpsgezicht

In het besluit tot aanwijzing tot beschermd stads- en dorpsgezicht ten aanzien van de Koekamp en het Malieveld staat geschreven, dat de monumentale bebouwing aan de Prinsessegracht en de Koninginnegracht in relatie tot de open ruimte van het Malieveld en de Koekamp een beeld oplevert, dat van algemeen belang is vanwege de schoonheid en het karakter ervan.

In het besluit tot aanwijzing van het Haagse Bos is aangegeven, dat het Haagse Bos bestaat uit een eeuwenoude groenstructuur, die onverbrekkelijk is verbonden met de geschiedenis van de stad Den Haag en dat het gebied vanwege karakter, maatvoering en relaties met aangrenzende groengebieden een belangrijke schakel vormt in zowel de stedelijke als de ecologische hoofdstructuur. Voorts wordt opgemerkt dat het gebied de ontbrekende schakel vormt in het aangesloten gebied in Den Haag, dat van rijkswege wordt beschermd als beschermd stadsgezicht.

Bescherming van het gebied wordt van algemeen belang geacht vanwege zijn schoonheid en ruimtelijk structurele samenhang.

Doel van de aanwijzing is de karakteristieke, met de historische ontwikkeling samenhangende structuur en de ruimtelijke kwaliteit van het gebied te onderkennen als zwaarwegend belang bij de verdere ontwikkelingen binnen het gebied. De aanwijzing beoogt op die wijze een basis te bieden voor een ruimtelijke ontwikkeling die inspeelt op de aanwezige kwaliteiten, daarvan gebruik maakt en daarop voortbouwt.

Sleutelbegrip voor de kwaliteit van het Haagse Bos/Koekamp/Malieveld is het contrast tussen het groene, onbebouwde landelijk gebied enerzijds en de in toenemende mate verstedelijkende omgeving anderzijds. Dit contrast is met name ontstaan dankzij het langdurig sterk behoudgerichte beheer van het gebied. Als gevolg van de verstedelijking rond het Centraal Station en de Utrechtse Baan wordt dit contrast steeds groter.

De kwaliteit van het gebied wordt eveneens sterk bepaald door de monumentaliteit van het Haagse Bos/Malieveld en Koekamp als geheel en van het Malieveld en Koekamp afzonderlijk.

Typerend zijn:

- de eeuwenoude groene structuur van het Haagse Bos op de strandwal die reikt tot ver in de binnenstad;
- het grotendeels nog onbebouwde karakter van het Haagse Bos;
- de relatie met het Malieveld en de Koekamp, die in feite onlosmakelijk onderdeel zijn van het Haagse Bos;
- de relatie met aangrenzende groengebieden van de beschermde stadsgezichten; Marlot/Reigersbergen en Benoordenhout;
- de relatie met de Wassenaarse landgoederen;
- de 19de-eeuwse parkaanleg met vijvers, sloten etc.;
- bebouwing en tuinaanleg van paleis Huis ten Bosch;
- de cultuurhistorische betekenis van de verdedigingswerken uit de Tweede Wereldoorlog als onderdeel van de Duitse Atlantikwall.

Ten aanzien van de waardering voor het desbetreffende gebied is van belang dat het Haagse Bos bestaat uit een omvangrijke en eeuwenoude groenstructuur, grotendeels bestaande uit gesloten loofbos, en onverbrekkelijk verbonden is met de geschiedenis van de stad.

Als nagenoeg onbebouwd gebied was het Haagse Bos van grote betekenis voor het ontstaan en de ontwikkeling van Den Haag en is het karakterbepalend voor het huidige stedelijke gebied. Het bos is onderdeel van de belangrijke reeks openbare ruimten in Den Haag die het voornamelijk groene karakter van de stad bepalen. Deze historische structuur vormt de tot nu toe ontbrekende schakel in het totale aaneengesloten gebied van Den Haag, dat een rijksbeschermd stadsgezicht is.

De relatie met aangrenzende groengebieden van de beschermde stadsgezichten Marlot/Reigersbergen, Benoordenhout en de Wassenaarse landgoederen verhoogt de waarde van het gebied.

Het bestemmingsplan is er op gericht om recht te doen aan de waarden, die ten grondslag liggen aan de aanwijzing tot beide beschermde stadsgezichten.

De toelichting op de aanwijzing als beschermd stadsgezicht is daarbij wat beschermingsbelang betreft als uitgangspunt genomen.

Hoofdstuk 3 Beleidskader

3.1 Ruimtelijk beleid

3.1.1 Rijksbeleid

Nota Ruimte

De op 17 januari 2006 door de Eerste Kamer aangenomen Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. De nota bevat de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. Hierbij richt het kabinet zich op vier algemene doelen: versterking van de internationale concurrentiepositie, bevordering van krachtige steden in een vitaal platteland, borging en ontwikkeling van belangrijke (inter-) nationale ruimtelijke waarden en borging van de veiligheid. De ruimtelijke opgave voor wat betreft water en groene ruimte omvat: de borging van veiligheid tegen overstromingen, voorkoming van wateroverlast en watertekorten en verbetering van water- en bodemkwaliteit, borging en ontwikkeling van natuurwaarden, de ontwikkeling van landschappelijke kwaliteit en van internationaal erkende landschappelijke en cultuurhistorische waarden. Als uitwerking hiervan kiest het rijk voor anticiperen op en meebewegen met water, investeren in de kwaliteit van natuur en landschap ontwikkelen met kwaliteit. Met dit bestemmingsplan wordt recht gedaan aan de uitgangspunten van dit Rijksbeleid.

3.1.2 Provinciaal beleid

Streekplan Zuid-Holland West

Op 19 februari 2003 hebben de Provinciale Staten van Zuid-Holland het Streekplan Zuid-Holland West vastgesteld. Met dit streekplan - dat een planhorizon tot 2015 heeft en sterk leunt op het gedachtegoed van de eerste drie PKB-delen van de Vijfde Nota over de Ruimtelijke Ordening Extra - wil de provincie de ontwikkeling van de Randstad tot groene Deltametropool ondersteunen. Op de plankaart van het streekplan Zuid-Holland West valt het gebied Malieveld in de aanduiding "openluchtrecreatiegebied of stedelijk groen" en is onderdeel van een beschermd stadsgezicht. Het gaat bij deze aanduiding om een aaneengesloten gebied met als hoofdfunctie "groen", waarin ook gebiedsdelen voorkomen met recreatieve voorzieningen.

Nota Regels voor Ruimte

In april 2005 hebben Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland de Nota Regels voor Ruimte vastgesteld. De nota vormt samen met het hiervoor genoemde streekplan het belangrijkste instrument om de provinciale ruimtelijke belangen te beschermen. In de nota is verwoord waaraan gemeentelijke ruimtelijke plannen vanuit provinciaal beleid moeten voldoen om de gewenste bescherming te realiseren. Dit gebeurt aan de hand van de volgende thema's: economie, mobiliteit en samenleving, landelijk gebied, milieu, water en cultureel erfgoed.

Het onderhavige bestemmingsplan is in overeenstemming met de uitgangspunten zoals deze in de Nota zijn gehanteerd.

3.1.3 Regionaal beleid

Regionaal Structuurplan Haaglanden (RSP)

Het Stadsgewest Haaglanden heeft het Regionaal Structuurplan Haaglanden (RSP) vastgesteld. Het RSP geldt als referentiekader (dus geen toetsingskader) voor bestemmingsplannen van de gemeenten in het stadsgewest Haaglanden.

3.1.4 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Den Haag 2020

Beleid

De ambitie van Den Haag is: Groene Wéreldstad aan Zee, een uitdagende stad in een sterke regio. De structuurvisie geeft een toekomstvisie op de ruimtelijke structuur en ontwikkeling van de stad tot 2020. Het is vastgesteld als toekomstbeeld dat impulsen en richting geeft aan de ruimtelijke ontwikkelingen en uitwerkingen. Dit maakt de Structuurvisie Den Haag 2020 een richtinggevend beleidsdocument.

De Groene Wéreldstad aan Zee heeft vier troeven: het is een multiculturele stad, een internationale stad, een stad aan zee en een monumentale residentie. De strategie is om deze troeven uit te bouwen en te versterken. Dat wil de gemeente Den Haag doen door samen met partners in de stad en de regio een kwaliteitsprong te maken in de ruimte voor wonen, werken en leven in Den Haag, in de bereikbaarheid en in de leefbaarheid en het groene karakter. Het onderhavige plan ligt voor wat het laatste aspect betreft in het verlengde van dat uitgangspunt.

Zoals eerder aangegeven maakt het plangebied onderdeel uit van de Rijksbeschermd Stadsgezichten Koekamp-Malieveld-Haagse Bos-Reigersbergen-Marlot. De structuurvisie bepaalt dat langs doorgaande wegen en groen bij herstructurering in principe moet worden uitgegaan van een bouwhoogte van minimaal vijf lagen. Er is niet expliciet gemaakt om welke doorgaande wegen en welk groen het gaat. Daarom is een eerste aanzet gemaakt om deze uitspraak operationeel te maken. Daarbij is als basis uitgegaan van de wegencategorisering in het Verkeersplan van Den Haag. De regionale/stadgewestelijke wegen, stedelijke hoofdwegen en wegen voor doorgaand verkeer door stadsdeelgebieden zijn aangevuld met de wegen die deel uitmaken van het netwerk van zogeheten 'lange lijnen' uit de Kadernota Openbare Ruimte en de railgebonden OV-lijnen. Daarnaast is de stedelijke groene hoofdgroenstructuur uit het Beleidsplan "Groen kleurt de stad" gebruikt als onderlegger.

Uit de verkenning blijkt, dat het mogelijk maken van minimaal vijf bouwlagen langs doorgaande wegen en groen op veel bestemmingsplannen van invloed zal zijn. Het onderhavige plangebied komt daarvoor echter niet in aanmerking.

Aan drie zijden ervan liggen weliswaar doorgaande wegen, te weten de Benoordenhoutseweg, de Bezuidenhoutseweg en de Koningskade. Door het plangebied loopt de Boslaan, het laatste deel van de Utrechtse Baan. Het plangebied is echter groen en (overwegend) onbebouwd. De beschermende werking van het beschermd stadsgezicht alsmede de cultuurhistorische waarde en de ecologische waarden van het plangebied (dat tevens onderdeel is van de Stedelijke groene Hoofdstructuur) maakt echter toevoeging van bebouwing langs de genoemde doorgaande wegen ongewenst.

3.1.5 Ontwikkelingsvisie/beleid

Als basis voor het bestemmingsplan dienen voorts de ontwikkelingsvisie "De ontdekking van het Haagse Bos" en de nota "Groen kleurt de stad, beleidsplan voor het Haagse groen 2005-2015" (zie paragraaf 3.2.2).

De ontwikkelingsvisie beschrijft de ingrepen, die op korte en lange termijn nodig zijn om een betere afstemming te krijgen tussen de natuur- en landschapswaarden en de belevings- en gebruikswaarden.

Met de ontwikkelingsvisie wordt beoogd het Haagse Bos te transformeren in een gebied, dat mensen van allerlei leeftijden en interesses trekt.

De Koekamp, Malieveld en het Haagse Bos vormen weliswaar een eenheid, maar hebben een verschillend landschappelijk karakter en verschillende gebruiksfuncties.

Het plangebied van de ontwikkelingsvisie is onder te verdelen in het stadspark met het Malieveld en de Koekamp en het stadsbos "het Haagse Bos". Gebruik van het gebied door de mens dient plaats te vinden zonder aantasting van de natuur- en landschapswaarden.

Doelgroepen voor gebruik van het Haagse Bos en het Malieveld en de Koekamp zijn omwonenden, werknemers van omliggende kantoren, passanten en inwoners van Den Haag in het algemeen.

Zoals hierboven gezegd, bestaat het plangebied van de ontwikkelingsvisie uit twee delen, te weten het stadspark met het Malieveld en de Koekamp en het stadsbos met het gehele Haagse Bos. De Utrechtsebaan vormt de scheiding tussen deze twee delen.

3.2 Groen

3.2.1 Beleidsplan Groen, Water en Milieu (2006-2010)

De provincie Zuid-Holland wil samen met andere overheden en maatschappelijke organisaties een schone, veilige omgeving én voldoende natuur- en recreatiemogelijkheden realiseren. Ruimtelijke en economische ontwikkelingen kunnen botsen met een gezonde leefomgeving; luchtverontreiniging, geluidhinder en slechte waterkwaliteit zijn de bedreigingen. Infrastructuur heeft positieve economische effecten, maar kan negatieve invloed hebben op de omgevingskwaliteit en veiligheid. De infrastructuur veroorzaakt barrières in natuur, landschap en stad.

De provincie wil met het beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010 deze problemen en ontwikkelingen het hoofd te bieden. Centraal in dit nieuwe plan staat het realiseren van een duurzame ontwikkeling: uitvoeren van de provinciale ambities op het gebied van natuur, water, rust, milieukwaliteit, gezondheid en veiligheid. Onderhavig bestemmingsplan past binnen dit beleid.

3.2.2 Groen kleurt de stad

In de nota 'Groen kleurt de stad', Beleidsplan voor het Haagse groen 2005-2015, vastgesteld op 13 oktober 2005, is het beleid voor het groen van Den Haag weergegeven. Dit beleid is verwoord in een tweetal doelstellingen:

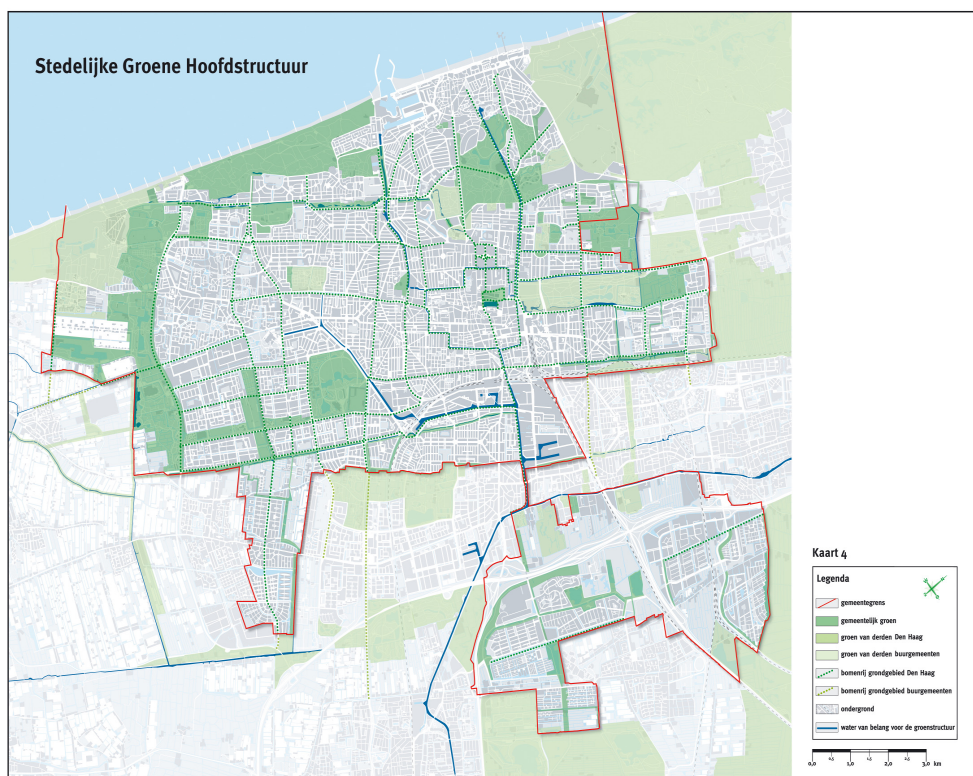
1. het beleidsplan biedt een kader voor duurzaamheid bij inrichting, beheer en gebruik van groen, waarbij steeds meer sprake zal zijn van een gezamenlijke verantwoordelijkheid van beheerder en gebruiker;
2. het beleidsplan biedt een raamwerk waarbinnen keuzes kunnen worden gemaakt bij ruimtelijke ingrepen die van invloed zijn op het groen in de stad en bij veranderende maatschappelijke ontwikkelingen die van invloed zijn op de functies van het groen.

Deze doelstellingen zijn vertaald in vier ambities:

1. ruimte voor groen in en om de stad;
2. aandacht voor toegankelijkheid, gebruik en beleving van het groen;
3. duurzaamheid in inrichting, beheer en onderhoud van het groen;
4. samen het groen beheren.

Op grond van de aanwezige betekenissen en waarden zijn grote delen van het groen in Den Haag van bijzonder belang voor de kwaliteit, de identiteit en de belevingswaarde van de stad alsmede voor de kwaliteit en de verspreidingsmogelijkheden van planten en dieren. Deze vormen gezamenlijk de Stedelijke Groene Hoofdstructuur. Inzet is deze stedelijke groenstructuur duurzaam in stand te houden en waar mogelijk te versterken. Slechts in uitzonderlijke gevallen waarbij de ambitie, zoals neergelegd in de "Structuurvisie 2020" in het geding is, wordt een incidentele heroverweging niet uitgesloten.

Het bestemmingsplangebied Malieveld is onderdeel van de Stedelijke Groene Hoofdstructuur 'Malieveld - Koekamp - Haagse Bos - Reigersbergen - Marlot', die zijn vervolg heeft in de Duivenvoortse en Veenzijdse Polder. Het beleid is gericht op handhaven en versterken van het groene karakter van het gehele hiervoor genoemde gebied. Onderhavig bestemmingsplan Malieveld sluit hier op aan.

3.2.3 Nota Stedelijke Ecologische Verbindingszones 2008-2018

In de Nota Stedelijke Ecologische Verbindingszones 2008-2018 is de Stedelijke Ecologische Hoofdstructuur (SEHS) van Den Haag aangegeven. Deze structuur sluit aan op de provinciale en nationale ecologische hoofdstructuur. De SEHS bestaat uit kerngebieden (de grote groengebieden) met daartussen de ecologische verbindingzones. De verbindingzones bestaan uit zo veel mogelijk aaneensluitend wijk- en buurtgroen. Er zijn twaalf ecologische verbindingzones in de stad onderscheiden. Per verbindingzone zijn het ambitieniveau, streefbeeld, doeltypen, doelsoorten, biotoopwensen en inrichtingseisen aangegeven.

Het plangebied maakt in zijn geheel deel uit van de Stedelijke Ecologische Hoofdstructuur.

3.2.4 Bomenverordening Den Haag 2005

Volgens de gemeentelijke Bomenverordening 2005 is voor het kappen van bomen een vergunning of een ontheffing nodig. Door deze verordening kunnen belangen zorgvuldig worden afgewogen voordat een kapvergunning of een ontheffing wordt afgegeven dan wel geweigerd. In de Bomenverordening is een mogelijkheid opgenomen monumentale bomen aan te wijzen. Er zijn geen monumentale bomen in het plangebied aanwezig.

3.3 Verkeer en parkeren

Binnen het plangebied zelf bevinden zich geen verkeerswegen. In de nabijheid van het plangebied bevindt zich echter wel een aantal belangrijke verkeerswegen. Deze wegen maken onderdeel uit van de structuur van het Haagse hoofdverkeerswegenstelsel.

Hier toe behoren de:

- Bezuidenhoutseweg;
- Utrechtsebaan;
- Boslaan;
- Zuid-Hollandlaan;
- Koningskade.

Deze wegen behouden ook in de toekomst hun functie als hoofdverkeersweg en waarborgen een goede ontsluiting van het plangebied.

Openbaar vervoer

Ook met het openbaar vervoer is het Malieveld goed te bereiken. In de huidige situatie maken de reguliere (lijn)bussen gebruik van de Benoorden- en Bezuidenhoutseweg, de Laan van Nieuw Oost Indië, de Boslaan, Zuid Hollandlaan en Koningkade. Een snelle doorstroming op deze routes is van belang om ook in de toekomst het openbaar vervoer gebruik op peil te houden en de bereikbaarheid van de Haagse regio te waarborgen. Het gebruik van de routes is overigens afhankelijk van de jaarlijks vast te stellen dienstregelingen voor stad- en streekvervoer.

(Brom)fietsverkeer, voetgangers

De bestaande fietsvoorzieningen langs het plangebied langs de doorgaande wegen maken deel uit van het stadsgewestelijk fietsnetwerk. Deze verbindingen blijven grotendeels intact en worden zonodig verbeterd. Zo zal op korte termijn het fietspad langs de Koningskade en de garage worden verplaatst teneinde tweerichtingsfietsverkeer mogelijk te maken.

De ontsluiting van het plangebied ten behoeve van fietsers en wandelaars blijft gehandhaafd.

Parkeren

Bezoekers van evenementen op het Malieveld die met de auto komen, dienen te parkeren in de onder het Malieveld gelegen parkeergarage. De contouren van deze garage zijn op de plankaart aangeduid. Uitbreiding van de bestaande garage is niet toegestaan. De parkeergarage biedt zowel parkeergelegenheid aan bezoekers van de evenementen op het Malieveld als aan bezoekers van de binnenstad en werknemers van omliggende kantoren. De parkeergarage biedt momenteel voldoende capaciteit aan bezoekers van de evenementen die op het Malieveld plaats vinden. De verwachting is dat ook in de toekomst de garage voldoende parkeercapaciteit zal bieden aan bezoekers van het Malieveld en de binnenstad.

Hoofdstuk 4 Milieubeleid en milieukwaliteiten

4.1 Algemeen

4.1.1 Tien voor milieu, contourennota milieubeleid 2006-2010

Op 2 februari 2006 heeft de gemeenteraad de nota 'Tien voor milieu; contouren voor milieubeleid 2006 - 2010' aanvaard als richtinggevend document. In deze contourennota zijn ambities vastgesteld voor de speerpunten lucht, klimaat, water en geluid en voor de aandachtspunten vergunningverlening en handhaving, externe veiligheid, afval, binnenmilieu, bodem en sturing.

In de voorloper van de contourennota is aangegeven dat vroegtijdige samenwerking op het gebied van ruimtelijke ordening en milieu van groot belang is. Dit heeft vorm gekregen in het gebiedsgerichte milieubeleid dat de gemeenteraad in september 2005 heeft vastgesteld.

In de contourennota wordt dit onderstreept met de notie dat de ambitie om Den Haag te ontwikkelen tot een duurzame wereldstad aan zee wordt bepaald door een aantal Haagse kaders, zoals de Structuurvisie 2020 en de Maatschappelijke visie 2020, overigens in het volle besef dat stedelijke ontwikkeling van groot belang is voor de positie van Den Haag in de regio en Europa.

De contourennota benadrukt dat dit gepaard moet gaan met fundamentele keuzes in de afweging tussen economische, ruimtelijke, sociale en milieubelangen. Het gebiedsgericht milieubeleid is het instrument om de milieubelangen in te brengen in de dynamiek van ruimtelijke ontwikkeling.

4.1.2 Gebiedsgericht milieubeleid

In het gebiedsgerichte milieubeleid is gekozen voor een uitwerking van een gebiedsgerichte benadering om het milieubeleid beter te laten aansluiten bij de dynamiek van de ruimtelijke ontwikkelingen in de stad en omgeving. Gebieden hebben verschillende kenmerken. Niet elk gebied heeft dezelfde kwaliteiten en dezelfde kansen om kwaliteiten te verbeteren. Het gebiedsgerichte milieubeleid maakt het mogelijk om de milieumambities af te stemmen op de specifieke functies, kenmerken en mogelijkheden van een gebied, waardoor de kwaliteiten van dat gebied beter beschermd of verbeterd kunnen worden.

Op basis van het gebiedsgerichte milieubeleid is een indeling van Den Haag gemaakt met gebieden van een zelfde functie. Gebieden met eenzelfde functie behoren tot hetzelfde gebiedstype. Er is een zestal gebiedstypen gedefinieerd: wonen, werken, gemengd wonen, gemengd werken, infrastructuur en tot slot groene hoofdstructuur en water.

Per gebiedstype is de gewenste milieukwaliteit vastgesteld. De gebiedsspecifieke kenmerken en de mogelijkheden bepalen de toekenning van de ambitie per milieuthema: bodem, lucht, water, externe veiligheid, mobiliteit, natuur, geluid, afval en klimaat.

Met het vaststellen van milieumambities per gebiedstype wordt richting gegeven aan de kwaliteit die de verschillende onderdelen van het milieu op een bepaald tijdstip dienen te hebben.

Onderhavig plangebied behoort tot het gebiedstype: 'Groene hoofdstructuur en water'. Binnen dit gebiedstype zijn natuur en recreatie de belangrijkste functies. Wonen, werken of infrastructuur komt in dit gebiedstype nauwelijks voor.

4.2 Bodem

Op 1 januari 2006 is de wijziging van de Wet bodembescherming (Wbb) in werking getreden.

Vertrekpunt van de nieuwe Wbb is dat in het merendeel van de gevallen van bodemverontreiniging, de daadwerkelijke bodemsanering wordt meegenomen in de ontwikkeling danwel herontwikkeling van plangebied of projectlocatie.

De wettelijke doelstelling is voortaan functiegericht. Vroeger moesten alle functies van de bodem worden hersteld maar dit bleek in de praktijk lastig haalbaar. Hoge kosten en langdurige saneringen zorgden voor stagnatie. De gewijzigde wet houdt rekening met het gebruik van de bodem en de (im)mobiliteit van de verontreiniging. De volgende uitgangspunten overheersen:

- het geschikt maken van de bodem voor het voorgenomen gebruik;
- het beperken van blootstelling aan en de verspreiding van de verontreiniging;
- het treffen van de beheersmaatregelen.

Saneringsverplichtingen zijn gekoppeld aan ontoelaatbare risico's die samenhangen met het toekomstige gebruik van de bodem. De uitvoering van deze verplichte saneringen wordt een stuk flexibeler. Het is niet meer altijd nodig de hele locatie aan te pakken. Er kan ook sprake zijn van

deelsaneringen of een gefaseerde aanpak. Wanneer economische of maatschappelijke omstandigheden rond de vervuilde locatie uitstel vragen, kunnen tijdelijke maatregelen worden genomen, op voorwaarde dat risico's voldoende worden beheerst.

Gelet op de het conserverend karakter van het bestemmingsplan vindt in het kader van dit plan geen bodemonderzoek plaats. Bodemonderzoek zal eerst worden uitgevoerd in geval van (substantiële) uitbreiding van bestaande gebouwen dan wel bij bouwplannen voor nieuwbouw die al dan niet met dit bestemmingsplan in overeenstemming zijn.

4.3 Water

Het Hoogheemraadschap van Delfland is verantwoordelijk voor het waterkwantiteits- en waterkwaliteitsbeheer in het plangebied. Bij het tot stand komen van dit bestemmingsplan is in het kader van de watertoets overleg gevoerd over deze waterparagraaf, de plankaart en de voorschriften. In deze waterparagraaf zijn de hierbij gemaakt afspraken verwerkt.

EU Kaderrichtlijn Water

Sinds 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) van kracht. De Europese Kaderrichtlijn water beoogt de bescherming van aquatische ecosystemen en het duurzaam gebruik van water. Het beleid van WB21 en KRW zijn de twee pijlers van het integrale waterbeleid en zijn in 2003 gebundeld in het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW), waaraan rijk, provincies, waterschappen en gemeenten zich hebben geconformeerd. Doelstelling is om in 2015 de waterhuishouding op orde te hebben en richting 2050 op orde te houden. De Europese Kaderrichtlijn heeft, waar het de gemeente betreft, consequenties voor riolering, afkoppelen, toepassing van bouwmaterialen en het ruimtelijke beleid.

Nationaal

De Vierde Nota Waterhuishouding geeft aan dat het waterbeheer in Nederland gericht moet zijn op een veilig en goed bewoonbaar land met gezonde duurzame watersystemen. Om de veerkracht van watersystemen te vergroten dient waterconservering en waterbuffering te worden bevorderd. Voor waterkwaliteit geldt als uitgangspunt dat verontreiniging van het water voorkomen dient te worden. Vanuit het beleid van Waterbeheer 21e eeuw (WB21) worden voor zowel waterkwantiteit als waterkwaliteit twee drietrapsstrategieën gehanteerd, om afwenteling op gebieden benedenstrooms te voorkomen. Deze strategieën zijn voor waterkwantiteit: vasthouden, bergen, afvoeren en voor waterkwaliteit: schoonhouden, scheiden, zuiveren.

Provinciaal

In aansluiting op het nationale beleid, richt ook de provincie Zuid-Holland met haar Beleidsplan Milieu en Water 2000-2004 (2000) zich op duurzaam stedelijk waterbeheer. Aandachtspunten hierbij zijn:

- de relatie tussen stedelijk water en water in het omliggende gebied;
- vergroting van het waterbergend vermogen in stedelijk gebied, met name in de stadsranden;
- verbetering van de waterkwaliteit;
- vergroten van de belevingswaarde van water;
- kansen voor natuur en recreatie in en rondom stedelijk water.

De Provincie Zuid-Holland heeft met de Zuid-Hollandse waterschappen een gezamenlijke visie op het waterbeheer in de toekomst opgesteld. Deze visie met de benaming 'Bruisend Water' behandelt een aantal thema's waarop geanticipeerd dient te worden bij beslissingen op het gebied van de ruimtelijke inrichting.

Delfland

Recent heeft het Hoogheemraadschap van Delfland haar waterbeheersplan geactualiseerd: Waterbeheersplan 2006-2009, Realiseren en intensiveren(2005). De komende jaren ligt het accent op het realiseren van de opgestelde plannen en het intensiveren van de uitvoering ervan. De thema's waarbinnen dit plaatsvindt zijn: veiligheid, leefbaarheid en duurzaamheid, bruikbaarheid, aanleggen en beheren, overleggen, samenwerken, reguleren en toezicht houden. Het Nationaal Bestuursakkoord Water en de Europese Kaderrichtlijn Water vragen om daadkrachtige uitvoering van

een groot aantal maatregelen. Goede samenwerking en overleg met gemeenten ten aanzien van de watertoets van ruimtelijke plannen is een belangrijk streven. Delfland streeft naar water als sturend beginsel in de ruimtelijke ordening. Delfland hecht veel waarde aan een robuust watersysteem en verlangt daarom een waterbergend vermogen van 325 m³ per ha voor nieuw in te richten stedelijk gebied. Ten aanzien van de waterkwaliteit in de boezemwateren streeft Delfland naar concentraties die voldoen aan de MTR-waarden van de Vierde Nota waterhuishouding.

Handreiking watertoets

Op 14 februari 2001 tekende het Rijk, het Interprovinciaal Overleg, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de Unie van Waterschappen de Startovereenkomst Waterbeleid 21e eeuw. Eén van de instrumenten om het nieuwe waterbeleid voor de 21e eeuw vorm te geven is de watertoets. Het doel van de watertoets is waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen bij alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW), getekend op 2 juli 2003, vervangt de Startovereenkomst.

Het Hoogheemraadschap van Delfland heeft in 2004 een 'eigen versie' opgesteld. Met de Handreiking Watertoets 2004 wordt inzicht gegeven in de manier waarop het Hoogheemraadschap procedureel en inhoudelijk om wil gaan met de watertoets.

Voor dempen en graven van watergangen en werkzaamheden aan of langs watergangen is de Keur van het Hoogheemraadschap van toepassing en is voor de werken een vergunning op basis van de Keur vereist. Ditzelfde geldt ook voor werken in de zeewering, de boezem- en de polderkaden. Ook voor lozingen op het oppervlaktewater is op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo) een vergunning vereist.

Het ABC-Delfland is een studieprogramma van waaruit een maatregelenpakket wordt samengesteld voor het waterhuishoudkundig systeem van Delfland. Uiteindelijk doel is het realiseren van een duurzaam watersysteem, ook in bestaand stedelijk gebied.

Gemeentelijk Waterplan Den Haag

Voor de gemeente Den Haag is van kracht het 'Gemeentelijk Waterplan Den Haag'. Het Waterplan is een gezamenlijk beleidsplan van de gemeente Den Haag en het Hoogheemraadschap van Delfland. In het plan is een visie beschreven voor het samenhangend beheer van de riolering, oppervlaktewater, watergebonden natuur en ondiep grondwater in Den Haag voor de middellange termijn.

Omdat het plangebied eigendom is van de Staatsbosbeheer, is dit gebied buiten het Waterplan Den Haag gehouden en worden er vanuit de gemeente geen acties ondernomen in het kader van de verbetering van de waterkwaliteit.

Het gebied voldoet aan de vastgestelde waterbergingsnorm. Doordat het hele plangebied geen toename van de verharding kent, wordt vrijwel al het regenwater in de bodem geïnfiltreerd. Het realiseren van aanvullende waterberging (ter compensatie van de verharding) is hier dan ook niet noodzakelijk.

Riolering

Het gebied ligt binnen het stedelijk gebied waar alle panden moeten zijn aangesloten op de riolering. Uitgangspunt voor het rioleringsbeleid is hier "De Leidraad Riolering en de Beslisboom afkoppelen". Waarbij het gebruik van voor het oppervlaktewater schadelijke stoffen zoals koper, zink en bitumineuze dakbedekking niet is toegestaan. Er worden geen wijzigingen in het aanwezige rioleringstelsel aangebracht.

4.4 Luchtkwaliteit

In artikel 5.16 van de Wet milieubeheer is aangegeven dat een bestuursorgaan bevoegdheden kan uitoefenen of wettelijke voorschriften kan toepassen indien aannemelijk kan worden gemaakt dat de uitoefening of toepassing niet in betekende mate (NIBM) bijdraagt aan de concentraties in de buitenlucht.

In het 'Besluit niet in betekende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)' is aangegeven dat tot de vaststelling van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) geldt dat het begrip NIBM, de toename aan de concentraties NO₂ en PM₁₀ als gevolg van de planontwikkeling, moet worden gelezen als niet meer dan 1% van de jaargemiddelde grenswaarde.

In de 'Regeling niet in betekende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)' is aangegeven dat de invloed van een woonwijk met 500 woningen binnen de 1% grens valt en dus voldoet aan het begrip NIBM.

Gezien het aannemelijk is dat de invloed op de luchtkwaliteit als gevolg van het vaststellen van onderhavig bestemmingsplan vele malen kleiner zal zijn dan een woonwijk, zullen deze ontwikkelingen de 1% grens niet zal overschrijden. De luchtkwaliteitseisen uit de Wet milieubeheer vormen daarom geen belemmering voor dit plan.

4.5 Geluid

Gezien het feit dat het bestemmingsplan niet voorziet in het realiseren van geluidsgevoelige bestemmingen, is geen onderzoek verricht naar de geluidsbelasting als gevolg van het wegverkeer.

4.6 Externe veiligheid

In de directe omgeving van het bestemmingsplangebied zijn geen risicobronnen op het gebied van externe veiligheid aanwezig.

4.7 Natuur en landschap

4.7.1 Flora en fauna

Bij de beoordeling van de toelaatbaarheid van (tijdelijke) bouwwerken en/of andere activiteiten zal rekening worden gehouden met de mogelijke aanwezigheid van te beschermen planten- en diersoorten op grond van de Flora- en Faunawet. Indien uit gegevens dan wel onderzoek blijkt, dat er sprake is van (een) beschermde soort(en) en het bouwwerk en/of de activiteit beschadiging of vernieling van voortplantings- of rustplaatsen dan wel ontworteling of vernieling veroorzaakt, zal de betreffende (bouw)werkzaamheid c.q. activiteit pas kunnen plaatsvinden na ontheffing c.q. vrijstelling op grond van de Flora- en Faunawet. Bij de beoordeling van deze ontheffing c.q. vrijstelling is de Habitatrichtlijn mede toetsingskader.

4.7.2 Boswet

De grote groengebieden vallen sinds 1998 onder de werking van de Boswet. Dit betekent dat duurzame instandhouding van het bos is verzekerd en wat bos is ook bos moet blijven. Financiële tegemoetkomingen (subsidies) van Rijk en Provincie zijn mogelijk.

Bescherming vindt plaats door middel van een meldings- en herplantplicht. Voorafgaand aan een velling geldt de meldingsplicht. Het areaal bos per locatie mag niet afnemen. Gevelde opstanden moeten daarom binnen drie jaar worden herplant of natuurlijk verjongd, waardoor de duurzaamheid gehandhaafd blijft. Voor dunningen is de meldings- en herplantplicht niet van toepassing.

Buiten de bebouwde kom Boswet zijn zowel de Boswet als de gemeentelijke Bomenverordening van toepassing. De grens bebouwde kom Boswet kent geen relatie met de bebouwde kom Wegenverkeerswet noch met de gemeentegrens. De Boswet is niet van toepassing als gronden, vastgelegd in een goedgekeurd bestemmingsplan, geen bosbestemming hebben. Op onderhavig plangebied is de Boswet derhalve niet van toepassing.

4.7.3 Bomenverordening Den Haag

Volgens de gemeentelijke Bomenverordening 2005 is voor het kappen van bomen een vergunning of een ontheffing nodig. Door deze verordening kunnen belangen zorgvuldig worden afgewogen voordat een kapvergunning of een ontheffing wordt afgegeven dan wel geweigerd. In de Bomenverordening is een mogelijkheid opgenomen monumentale bomen aan te wijzen. Er zijn geen monumentale bomen in het plangebied aanwezig.

Hoofdstuk 5 Planbeschrijving

De aanwijzing tot beschermd stadsgezicht is richtinggevend voor de ontwikkelingen in dit gebied. Het primaire doel van deze aanwijzing en van het nu voorliggende bestemmingsplan is het behoud te regelen van de aanwezige karakteristieken van het aangewezen beschermde stadsgezicht. Deze doelstelling is in het bestemmingsplan geregeld door onder andere een conserverende bestemming van het aanwezige groen en de reeds aanwezige evenementen. Het bestemmingsplan laat dan ook geen ontwikkelingen toe zoals het toevoegen van nieuwe bebouwing.

Het Malieveld blijft een leeg groen veld en de plek voor Haagse manifestaties, evenementen en landelijke demonstraties overeenkomstig de bestaande situatie. Onderhavig bestemmingsplan schept een juridisch kader voor de evenementen die nu jaarlijks op het Malieveld plaats vinden en waarvoor thans nog geen bestemmingsplan van toepassing is.

Rondom het plangebied vindt ook nog een aantal planologische ontwikkelingen plaats. deze zijn opgenomen in het vigerende bestemmingsplan Koekamp-Haagse Bos. Het betreffen de volgende ontwikkelingen:

Om het veld wordt een strook aangebracht die gebruikt kan worden als skeelerbaan, wandelpad met speel- en sportaanleidingen en bankjes. Tussen het veld en de Koekamplaan wordt een zogenaamde activiteitenstrook ingericht. De activiteitenstrook is een podium voor activiteiten zoals skaten, kunstmanifestaties, kleine markten en dergelijke. In de activiteitenstrook ligt achter paviljoen Malieveld het skatepark "Buitenlust", vernoemd naar één van de paviljoens die hier ooit stond. Langs de Koekamplaan, achter het paviljoen Malieveld is het skatepark opgenomen in de beplanting die het Malieveld omsluit.

Door de activiteitenstrook wordt het Malieveld ontlast. Hierdoor wordt de grasmat beter bruikbaar voor activiteiten als picknicks en vliegeren.

Hoofdstuk 6 Economische uitvoerbaarheid

Het bestemmingsplan is overwegend conserverend van aard. De kwaliteiten van het plangebied laten slechts beperkte bebouwing toe. Gezien de aard, functie en gebruik van het Malieveld en de eigendomssituatie zijn aan de uitvoering van het plan geen kosten verbonden die ten laste komen van de gemeente.

Hoofdstuk 7 Juridische aspecten

7.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de juridisch-technische opbouw van de regels en de plankaart van het bestemmingsplan "Malieveld". Het hoofdstuk is te beschouwen als een leeswijzer voor de regels en de plankaart. Deze eerste paragraaf geeft de vorm van het bestemmingsplan weer, de twee daarop volgende paragrafen gaan gedetailleerder in op de verschillende bestemmingen en overige regelingen, zoals die zijn neergelegd in de regels en op de plankaart.

De regels en de plankaart vormen samen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. De toelichting is niet juridisch bindend, maar kan wel gebruikt worden als een nadere uitleg bij de regels.

Op de bij het bestemmingsplan "Malieveld" behorende plankaart zijn alle noodzakelijke - en op grond van het Besluit ruimtelijke ordening vereiste - gegevens ingetekend. Op het renvooi (verklaring van de bestemmingen en aanduidingen op de plankaart) is te zien dat er een onderscheid wordt gemaakt in bestemmingen en aanduidingen. De bestemmingen zijn de belangrijkste elementen. Elk stuk grond op de kaart heeft een bestemming, die zichtbaar wordt gemaakt door middel van een kleur, al dan niet in combinatie met een letter ter aanduiding van de bestemming en een cijfer dat afhankelijk van de bestemming het maximale aantal bouwlagen of de maximale goot- of bouwhoogte aangeeft. Elke op de plankaart ingetekende bestemming is gekoppeld aan een bestemmingsartikel in de regels. De regels laten vervolgens bij elke bestemming zien op welke wijze de gronden binnen de desbetreffende bestemming gebruikt mogen worden. Daarbij wordt onder meer verwezen naar aanduidingen op de kaart. Aanduidingen geven, in samenhang met de regels, duidelijkheid over datgene wat binnen een bestemmingsvlak al dan niet is toegestaan.

De regels zijn onderverdeeld in "Inleidende regels", "Bestemmingsregels" en "Algemene regels".

De "inleidende regels" bestaan uit begripsbepalingen en regels met betrekking tot de wijze van meten. De "bestemmingsregels" zijn te onderscheiden in algemene bepalingen, een algemene regel inzake het beschermde stadsgezicht en regels per bestemming. De "algemene regels" zijn onder te verdelen in: algemene bouwregels, algemene gebruiksregels, algemene ontheffingsregels, overgangsrecht (bestaand van het plan afwijkend gebruik, bestaande van het plan afwijkende bouwwerken) en een slotregel.

7.2 Inleidende regels

Om misverstanden te voorkomen worden in de begripsbepalingen (artikel 1) verschillende in het plan gebezigde begrippen nader toegelicht, om de eenduidigheid te vergroten en interpretatieproblemen te voorkomen. Bij de wijze van meten (artikel 2) wordt aangegeven hoe bepaalde maten gemeten dienen te worden.

7.3 Bestemmingsregels

Afhankelijk van de bestemming waarop het desbetreffende artikel betrekking heeft, is de inhoud van een artikel onderverdeeld in:

- De 'Doeleindenomschrijving' van het artikel;
- De 'Bouwregels' waarin onder meer de maximale afmetingen aangegeven zijn;
- Een 'Ontheffing' die burgemeester en wethouders kunnen verlenen;
- 'Nadere regels'.

7.3.1 Artikel 3 Groen (G)

Onderhavig plangebied kent één bestemming, te weten "Groen". De bestemming omvat het hele Malieveld. Binnen deze bestemming is geen bovengrondse bebouwing toegestaan. Ter plaatse van de functieaanduiding 'parkeergarage (pg)' is een ondergrondse parkeergarage toegestaan en ter plaatse van de functieaanduiding 'evenement (ev)' mag het veld gebruikt worden ten behoeve van de huidige (jaarlijks terugkerende) evenementen op het Malieveld.

7.3.2 Artikel 4 Waarde-Archeologie

Aangezien het plangebied een archeologische potentie kent, is de dubbelbestemming Waarde-Archeologie opgenomen. Onderdeel van deze dubbelbestemming is een aanlegvergunningstelsel. Daarmee wordt voorkomen dat (grond)werkzaamheden plaats vinden die een aantasting van de archeologische waarde tot gevolg hebben.

7.4 Algemene Regels

7.4.1 Artikel 5 Anti-dubbeltelregel

De anti-dubbeltelregel bepaalt dat grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing blijft.

7.4.2 Artikel 6 Algemene gebruiksregels

De algemene gebruiksregels bevatten, naast een meer algemeen verbod om gronden en bouwwerken anders dan overeenkomstig de gegeven bestemming te gebruiken, een aantal nader genoemde verboden. Een belangrijk element wordt gevormd door de algemene ontheffingsbepaling zoals verwoord in lid 4 van dit artikel. Deze houdt in dat burgemeester en wethouders ontheffing moeten verlenen van het gebruiksverbod, indien strikte toepassing van de verbodsbepaling leidt tot een beperking van het meest doelmatige gebruik, die niet door dringende redenen wordt gerechtvaardigd. Mede gezien de jurisprudentie over de zogenoemde "toverformule" zal het andere gebruik moeten aansluiten bij het in het eerste lid van dit artikel genoemde gebruik. Toepassing van de ontheffing mag niet leiden tot een formele bestemmingswijziging.

7.4.3 Artikel 7 Algemene ontheffingsregels

Dit artikel geeft Burgemeester en wethouders de bevoegdheid ontheffing te verlenen van de bepalingen van het plan ten behoeve van geringe afwijkingen in de begrenzingen van de bestemmingen, indien bij de definitieve uitmeting en verkaveling blijkt dat deze geringe afwijkingen vanwege het belang van een juiste verwerkelijking van het plan gewenst of noodzakelijk zijn.

7.5 Overgangs- en slotregels

7.5.1 Artikel 8 Overgangsrecht

Het overgangsrecht onder het eerste lid heeft tot doel de rechtszekerheid te verzekeren ten aanzien van bouwwerken, die op het tijdstip van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan gebouwd zijn of op grond van een reeds verleende of een nog te moeten afgeven bouwvergunning, gebouwd mogen worden en afwijken van de bebouwingsregels in dit plan. Zij mogen blijven staan en gebouwd worden, zolang de bestaande afwijking maar niet vergroot wordt en het bouwwerk niet (grotendeels) wordt vernieuwd of veranderd. Het tweede lid betreft het gebruik van gronden en daarop staande opstallen dat - op het tijdstip dat het bestemmingsplan rechtsgeldig wordt - afwijkt van de gegeven bestemming. Het afwijkende gebruik mag worden voortgezet of worden gewijzigd in een andere, zolang de afwijking van het bestemmingsplan maar niet vergroot wordt. Uitgesloten van het overgangsrecht zijn zowel gebruik als bebouwing die reeds in strijd met het voorgaande bestemmingsplan waren.

7.5.2 Artikel 9 Slotregel

Dit artikel geeft aan onder welke naam de regels en de plankaart dienen te worden aangehaald, te weten "Malieveld".